

Література

1. Бенько М.М. Інформаційні системи і технології в обліку: Навч. посіб. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2006. – 362 с.
2. Інформаційні системи і технології в обліку: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. / Ф.Ф. Бутинець, Т.В. Давидюк В.В., Євдокимов, С.Ф. Легенчук. - За ред. Ф.Ф. Бутинця. – 3-є вид., перероб. і доп. – Житомир: ПП “Рута”, 2007. – 468 с.
3. Волинець В.І., Погрішук Б.В., Гордополова Н.В. Інформаційні технології бухгалтерського обліку. Лабораторний практикум: Навчальний посібник. – 4-е вид., перероб. і доп. – Тернопіль: Крок, 2016. – 244 с.
4. Волинець В.І., Погрішук Б.В., Гордополова Н.В. Інформаційні системи і технології обліку та аудиту. Практикум: Навчальний посібник. – 2-е вид., перероб. і доп. – Тернопіль: Крок, 2014. – 289 с.
5. Клименко О.В. Інформаційні системи і технології в обліку. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 320 с.
6. Писаревська Т.А. Інформаційні системи обліку та аудиту: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2004. – 369 с.
7. Терещенко Л.О., Матієнко-Зубенко І.І. Інформаційні системи і технології в обліку: Навч. посіб. – К.: КНЕУ, 2004. – 187 с.

УДК 657.28.012.7:658.007

КОНТРОЛЬ ТА АНАЛІЗ РОЗРАХУНКІВ З ПЕРСОНАЛОМ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Волошин О. Є. – ст. 5 курсу, гр. ОПДзвм -11

Науковий керівник – Гордополова Н. В. – к.е.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

У системі управління підприємством і його підрозділами важливу роль відіграють контроль та аналіз. Контроль є обов'язковою функцією управління будь-якою складною системою. На підприємстві контролю підлягають усі матеріальні та грошові потоки, виробничі процеси, діяльність людей, витрати ресурсів і результати. Такий глобальний контроль дає змогу з'ясувати, наскільки діяльність підрозділів усіх ієрархічних рівнів відповідає чинному регламенту, установленим завданням і наскільки вона ефективна.

Аналіз насамперед орієнтований на оцінку управлінських рішень. Прийняття будь-якого рішення повинні передувати аналітичні розрахунки, які забезпечують обґрунтування управлінських рішень та одночасно виступають як засіб контролю за їх виконанням [1].

Розрахунки з персоналом відіграють важливу роль у розвитку не тільки окремого підприємства, а й всієї економіки. Тому проводиться дуже ретельний контроль та аналіз за належним їх здійсненням. Завданням об'єкта контролю є забезпечення своєчасної і достовірної інформації по розрахункам з персоналом, а також неухильного додержання трудового законодавства України.

Для належного проведення розрахунків з персоналом контроль здійснюється не лише за правильністю ведення бухгалтерського обліку та фінансової звітності, але й за якістю роботи працівників, фактично наявністю їх на підприємстві, а також відповідності працівника займаній ним посади.

Також для більш повного забезпечення системи управління інформацією на підприємствах створюється орган внутрішнього контролю. Система внутрішнього контролю має бути економічно вигідною, тобто затрати на її функціонування мають бути меншими за витрати підприємства через її відсутність.

Дотримання необхідних формальних процедур при здійсненні господарських операцій працівниками підприємства має бути неупередженим. Цей елемент внутрішнього контролю безпосередньо пов'язаний із чітким визначенням прав та обов'язків кожного працівника.

Наявність фізичного контролю (контролю за фактичною наявністю) за активами та документацією

повинна забезпечувати охорону майна підприємства та проведення його інвентаризації.

Метою контролю та економічного аналізу розрахунків з персоналом є:

- дослідження правильності підрахунків підсумків у первинних документах, регістрах бухгалтерського обліку та фінансової звітності;

- вивчення стану внутрішнього контролю і системи бухгалтерського обліку в питаннях дотримання законодавства та розрахунків з персоналом;

- установлення достовірності, об'єктивності, законності і повноти відображення операції щодо розрахунків з персоналом;

- дослідження правильності оформлення Звітів про використання коштів виданих на відрядження та під звіт і прикладених до них документів та своєчасність подання їх до бухгалтерії підприємства;

- аналіз використання фонду робочого часу;

- аналіз продуктивності праці;

- дослідження структури та динаміки виданих та не використаних підзвітних сум, нарахування відпускних сум та утримання аліментів [2; с.430].

Для підвищення рівня оплати праці використовують різні варіанти заохочувальних розрахунків за проміжні або кінцеві результати праці. Тому, під час аналізу оплати праці з'ясовують, за які показники нараховується додаткова оплата праці, чи впливає матеріальна зацікавленість працюючих у якісних результатах своєї праці на якість виробленої продукції [3; с.420].

Отже, контроль та аналіз відіграють важливу роль в системі управління підприємством. Вони допомагають керівникам у прийнятті управлінських рішень, розробці фінансової стратегії розвитку підприємства, відображають сильні та слабкі сторони діяльності підприємства. Для належного управління підприємствами потрібно здійснювати ефективний контроль, запроваджувати нові методи перевірки, які зможуть не тільки полегшити процес контролю, а й сприяти ефективній діяльності підприємств.

Література

1. Лозовицький Д.С. Контролінг : навч. посіб. / Д. С. Лозовицький; Львів. держ. ун-т внутр. справ, Ін-т права, психології та економіки. – Львів : ЛьвДУВС, 2012. – 239 с.
2. Саух І.В. Методика перевірки операцій з оплати праці та пов'язаних з нею розрахунків // Вісник ЖДТУ. – 2012. – №2. – С. 428-433.
3. Кохан. М. С. Про співвідношення премій як виду заохочення з преміями в системі оплати праці. // Актуальні проблеми держави і права. – О., 2012. – Вип. 63. – С. 417 - 423.

УДК657.45.011.12

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ОБ'ЄКТІВ ПОЗАБАЛАНСОВОГО ОБЛІКУ

Декалюк Л. І. – ст. 5 курсу, гр. ОПДзвнм - 11

Науковий керівник – Гордополова Н. В. – к.е.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Система рахунків, яка застосовується сьогодні, включає як балансові, так і позабалансові рахунки. Хоча інформація, що відображається на позабалансових рахунках, не використовується для складання фінансової звітності та для розрахунку показників, які характеризують фінансовий стан підприємства, облік на позабалансових рахунках є обов'язковим і входить до загальної системи бухгалтерського обліку. Завдяки веденню обліку на позабалансових рахунках забезпечується реальне відображення економічного стану підприємства, що дозволяє чітко відокремити власні об'єкти від невластних, підтверджує або спростовує облікову інформацію суб'єкта господарювання, який надав ці активи у тимчасове користування, розпорядження або на зберігання. Позабалансові рахунки розкривають інформацію про наявність і рух майна, яке не належить підприємству, проте тимчасово знаходиться в його користуванні або розпорядженні. Ведення обліку на позабалансових рахунках забезпечує не тільки спостереження за збереженням активів, які належать іншим підприємствам, а й надає можливість контролювати законність використання документів суворого обліку. Облік з використанням позабалансових рахунків призначений для обліку результатів господарських операцій і фактів, які не впливають у даний момент на стан активів, капіталу та зобов'язань підприємства, проте вимагають спостереження та контролю в інтересах власника. Операції, що відображаються на позабалансових рахунках, є результатом проведених або майбутніх змін майнового стану підприємства. У зв'язку з цим необхідно врахувати, що суми, відображені на позабалансових рахунках, є результатом можливих (майбутніх) змін майнового стану підприємства чи тих, які відбулися (відображених у балансовому обліку). Цим встановлюється зв'язок позабалансового обліку з балансовим; позабалансове спостереження здійснюється на вимогу законодавства та має юридичне значення (відповідальність за збереження майна, контроль за законністю дій).

Предметом бухгалтерського обліку загалом, є вся господарська діяльність окремого підприємства та його взаємовідносини з контрагентами, державою, працівниками, засновниками. Предметом позабалансового обліку є майно та факти господарської діяльності підприємства, які не

відображаються у фінансовій звітності в силу їх юридичної неналежності підприємству, ймовірного характеру їх виконання.

Зміст предмету розкривається через об'єкти обліку [1]. Згідно з Інструкцією про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій об'єктами позабалансового обліку є: цінності, що не належать підприємству, але тимчасово перебувають у його користуванні, розпорядженні або на зберіганні (об'єкти оперативної (операційної) оренди основних засобів, матеріальні цінності на відповідальному зберіганні, переробці, комісії, монтажі); умовні права і зобов'язання підприємства (застави, гарантії, зобов'язання тощо); бланки суворого обліку; списані активи (нестачі цінностей, дебіторська заборгованість) для спостереження за можливістю їх відшкодування винними особами (боржниками); амортизаційні відрахування.

Поділ об'єктів бухгалтерського обліку на об'єкти балансового і позабалансового обліку є досить умовним, він залежить від особливостей організації економічної інформації, соціальних, економічних та політичних чинників в країні. У США всі об'єкти обліку відносяться до балансових. В Польщі об'єкти позабалансового обліку не виділяються в окрему групу, а обліковуються у складі основних балансових груп [2]. В Україні основні засоби здані в оренду є об'єктами балансового обліку, а в Росії їх відображають поза балансом. Виходячи з позицій цілісності системи бухгалтерського обліку наявні об'єкти позабалансового обліку можна поділити на позабалансові активи і позабалансові пасиви.

Об'єкти позабалансового обліку потребують системного перегляду, класифікації та розширення у відповідності до зростаючих інформаційних запитів користувачів внутрішньої і зовнішньої звітності.

Головним призначенням позабалансового обліку є надання інформації про ці об'єкти для потреб управління, оцінка можливої зміни кредитоспроможності та фінансової стійкості установи чи організації в майбутньому.

Таким чином, позабалансовий облік призначений для відображення господарських фактів, які не впливають у даний момент на стан активів, капіталу та зобов'язань підприємства, проте вимагають спостереження і контролю.